

РЕШЕНИЕ

№ 20203

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 25.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3973** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание постъпила жалба от Н. В. В. от [населено място], срещу Решение №Р-ЗДОИ-34/04.04.2024 г. на Гл. архитект на СО. В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно, като се иска установяване на неговия противозаконен характер, обявяване на неговата нищожност, евентуално цялостната му отмяна на всички основания по чл.146 АПК. В уточняваща молба са изложени конкретни доводи за това, като оспорващият счита, че издателят му не притежава материална компетентност да се произнесе по подаденото заявление за достъп до обществена информация. Оспорват се и доводите, мотивирали ответника да откаже достъп до част от поисканата информация, с подробно изложени аргументи в тази насока. Жалбата се поддържа в съдебно заседание от процесуалния представител на оспорващия адв. К., според когото решението, в една негова част привидно изглежда положително за заявителя, но в действителност със същото не е предоставена исканата информация. Това е така, защото в решението не са посочени пълните линкове, на които публикуваната на интернет страницата на Столична община обществена информация може да бъде намерена. Твърди също, че по отношение на информацията, достъпът до която е бил поискан, е налице надделяващ обществен интерес и са изминали повече от две години от създаването ѝ, поради което административният орган, който я е създал и я съхранява, е бил длъжен да я предостави. По тези съображения, подробно мотивирани, се иска отмяна на

оспореното решение. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение на адв. К. на основание чл.38 от закона за адвокатурата.

Ответникът – Главния архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. З., в писмото, с което е изпратена жалбата, е изразил становище за нейната недопустимост, респективно неоснователност. Претендират се разности за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление, постъпило чрез Контактния център на Столична община с вх. рег. №СОА24-ЕВ01-207/22.03.2024 г. от Н. В. В. от [населено място] до Кмета на Столична община. Със същото е поискан достъп до следната информация: незаверено копие на Заповед №СОА18-РД40-90/04.09.2018 г. на Кмета на СО и всички налични документи, свързани с нейната подготовка и издаване, в това число, но неизчерпателно, и относно инициативата на провеждане на отчуждителната процедура, възлагането, изготвянето и приемането на оценки и размера на дължимото парично обезщетение. В заявлението е изложил подробни мотиви защо счита, че информацията е обществена и че иска предоставяне на достъп до същата за да си състави собствено мнение за дейността на Кмета на СО и поверената му администрация относно дейността по отчуждаване на имоти на основание глава III от ЗОБС, тъй като е констатирал значима разлика в размерите на определени обезщетения на съседни имоти от около 5,09 пъти.

В предвидения законов срок по чл.28 ЗДОИ по подаденото заявление се е произнесъл Главния архитект на Столична община с процесното Решение №Р-ЗДОИ-34/04.04.2024 г. В решението е посочено, че инициативана за провеждане на отчуждителни процедури е на СОС с приемането на Програма за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост на Столична община. Посочени са линкове, на които тази програма за 2018 г., както и решението на СОС за приемането ѝ са достъпни свободно и безвъзмездно. По отношение на цитираната в заявлението заповед е посочено, че същата е обжалвана по съдебен ред и е отменена с цитирано влязло в сила решение на АССГ. Относно исканата информация касателно възлагането, изготвянето и приемането на оценки за размера на равностойно парично обезщетение за отчуждаване на имоти е посочено, че тази информация представлява служебна такава, по смисъла на чл.11 ЗДОИ. Според издателя на акта достъпът до тази информация е ограничен от разпоредбата на чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ, тъй като представлява служебна информация по смисъла на чл.11 и няма характер на обществена такава по смисъла на чл.2, ал.2, т.1 ЗДОИ. Според ответника това е така, тъй като същата не съдържа сведения относно обществения живот в страната, а такива, свързани с частноправния интерес на собствениците на имота. Доколкото подаденото искане касае конкретен частен имот, административният орган е приел, че не са налице характеристиките на обществена информация по чл.2, ал.1 ЗДОИ. Именно защото информацията е от личен характер, не е налице наличието на надделяващ обществен интерес и в хипотезата на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ. Доколкото се касае до достъп до преписка в административно отчуждително производство, само страните в това производство имат достъп до преписката съгласно чл.34 АПК. В

решението е посочен и линк, на който с оглед съставяне на собствено мнение и осигуряване на прозрачност за дейността на Направление „Архитектура и градоустройство“ – СО, на интернет страницата му, на посочения адрес, се публикуват всички издадени административни актове от Гл. архитект на СО. При така изложеното в оспорения акт се стига до извода, че на заявителя е предоставен частичен достъп до исканата от него информация, касателно инициативата за провеждане на отчуждителната процедура и му е отказан достъп до останалата искана в заявлението информация.

За установяване компетентността на издателя на процесния акт е представена Заповед №СОА23-РД09-2498/20.11.2023 г. , с която Кмета на СО е оправомощил ръководителите на направления към Столична община – заместник-кметове, главния архитект на СО, както и директора на дирекция „Сигурност“ към Столична община да разглеждат, процедират и да се произнасят по заявления за предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, касаещи информация, относима към поверените им структури в Столична община.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от надлежна страна, адресат на индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, който твърди, че е небрагоприятен за нея, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 ЗДОИ. Няма данни в административната преписка за датата, на която жалбоподателят е уведомен за оспореното решение, но доколкото същото е издадено и му е изпратено на 04.04.2024 г., а жалбата е подадена на 17.04.2024 г., то следва извода, че е спазен срока по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и частично основателна.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

На първо място съдът намира за неоснователни доводите на оспорващия за нищожност на оспореното решение поради липса на компетентност на издателя му. Вярно е, че заявлението е отправено до Кмета на СО, но се установи, че със Заповед №СОА23-РД09-2498/20.11.2023 г. , Кмета на СО е оправомощил Главния архитект на СО да разглежда, процедира и да се произнася по заявления за предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, касаещи информация, относима към поверената му структура в Столична община. От Устройствения правилник за организацията и дейността

на столичната общинска администрация е видно, че отчуждителните процедури по реда на Закона за общинската собственост, на имоти – собственост на физически и юридически лица, за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти – публична общинска собственост, или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение – публична общинска собственост, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, както и в други

случаи, определени със закон, се провеждат в отдел „Отчуждаване и обезщетяване“ в Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ – Н., чийто ръководител е именно Гл. архитект на СО. Следователно информацията, достъпът до която е поискан, е относима към поверената му структура и той е бил компетентен да се произнесе по процесното заявление. Предвид това съдът приема, че не е налице отменително основание по чл.146, т.1 АПК.

При издаване на оспорения акт е спазена законната форма, съгласно чл.34 ЗДОИ, вр. чл.59 АПК, доколкото волеизявлението на органа е обективизирано в изискуемото от закона решение. В същото е посочено от кого е издадено и по кое заявление, като подробно са изложени фактическите и правни основания, мотивирали го да го издаде. Предвид това съдът приема, че не е налице отменително основание по чл.146, т.2 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при което не е налице отменително основание и по чл.146, т.3 АПК.

Относно материалната му законосъобразност съдът приема следното:

В частта, в която заявителя е поискал достъп до информация касателно инициативата за провеждане на отчуждителното производство съдът намира, че такъв му е предоставен с посочване на линкове, на които Програма за 2018 г., както и решението на СОС за приемането ѝ са достъпни свободно и безвъзмездно. Административният орган е спазил разпоредбата на чл.26, ал.1, т.4 ЗДОИ, която регламентира като една от формите за предоставяне на достъп до обществена информация посочването на интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. Логиката и целта на разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ е да не се преповтаря информация, която може да бъде намерена на съответния интернет адрес. Същият следва да бъде точен и конкретен и да предоставя пряк достъп до поисканата от заявителя информация, каквото в случая е и сторено. Предвид това в тази и част жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В частта, в която на заявителя е отказан достъп до поисканата от него информация, решението е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон и целта на закона.

Настоящият съдебен състав счита тези доводи за неправилни. От характера на информацията, достъпът до която е поискан, се стига до извода, че с процесното заявление е поискан достъп до информация относно възлагането, изготвянето и приемането на оценка за определяне на равностойно парично обезщетение за конкретен имот, подлежащ на отчуждаване по реда на глава III от ЗОБС. Вярно е, че се касае до един конкретен имот, но това не води до извод, че се отнася до казус от частноправен характер, засягащи интересите на определени лица, а не на широк кръг лица. Още повече, че в случая не е поискана информация за конкретните лица, а относно дейността на задължените органи във връзка с възлагането, изготвянето и приемането на оценката. Именно от тази дейност, обективизирана в посочените документи, заявителят може да си състави мнение относно дейността на задължения субект в тази насока. Това е така, защото именно Кмета на община е административният орган, който възлага изготвянето на оценката съгласно чл.22, ал.3 ЗОБС и въз основа на нея определя равностойното парично обезщетение за подлежащия на отчуждаване имот в заповедта по чл.25, ал.2 ЗОБС имот. Следователно, информацията, която се съдържа в издадените в тази насока актове е

обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като е свързана с отчуждителните производство и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на кмета в тази насока. Тази информация е служебна такава по смисъла на чл.11 ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява във връзка с предвидената специална процедура, която завършва с издаването на административен акт и по повод дейността на СО. В ЗДОИ не е поставено изискване информацията, достъп до която се предоставя, да представлява краен акт. В чл.13, ал.1 ЗДОИ е предвидено, че достъпът до служебната информация е свободен. В ал.2 на същия текст е посочено, че достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Дори да се приеме, че информацията в актовете, касаещи възлагането и изготвянето на оценка за определяне на равностойно парично обезщетение за имота попада в приложното поле на чл.13, ал.2 ЗДОИ, то ограничението за достъп до същата е отпаднало, тъй като са изтекли две години от създаването ѝ. Крайният акт по процедурата – Заповед №СОА18-РД40-90, с която имота е отчужден и е определено равностойното парично обезщетение за него, е издаден на 04.09.2018 г., а заявлението за достъп до информацията е подадено на 22.03.2024 г. Следователно, информацията, която се съдържа в документите, касаещи възлагането, изготвянето и приемането на оценката за определяне на равностойно парично обезщетение е обществена такава и няма ограничение за предоставянето ѝ.

Заповед №СОА18-РД40-90, достъпът до информацията в която също е поискан, е краен акт в производството, с който е определено равностойното парично обезщетение за имота. Информацията относно обезщетението е обществена по изложените по-горе съображения и не попада в чл.13, ал.2 ЗДОИ. Следователно няма пречка достъпът до същата да бъде предоставен. Фактът, че е отменена с влязъл в сила съдебен акт не е пречка за това. Доколкото чл.25, ал.2 ЗОБС предвижда, че същата се публикува на страницата на общината, достъпът до информацията може да бъде предоставен във формата по чл.26, ал.1, т.4 ЗДОИ, но с посочване на точен и конкретен интернет адрес, който да предоставя пряк достъп до същата.

Въз основа на горното съдът намира, че в частта, в която на заявителя е отказан достъп до поисканата от него информация, оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразно издаден и като такъв следва да се отмени, а преписката да се върне на ответника за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението. При новото произнасяне следва да се преценят и предпоставките по чл.37 ЗДОИ.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.1 АПК съдът намира за основателни своевременно направените с жалбата искания за присъждане на разноски. На оспорващия Столична община следва да бъде осъдена да заплати сумата от 10 лева, внесена от него държавна такса.

По отношение на адвокатското възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие на лист 38 от делото възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.3, предл.2 ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна

правна помощ на близки лица. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая, видно от приложения договор за правна защита и съдействие и пълномощно адв. Л. К. е упълномощен да представлява оспорващия по настоящото дело. Адвокат К. е участвал в проведеното по делото открито съдебно заседание. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Доколкото жалбата е частично основателна, възнаграждението следва да е съразмерно, т.е. 600 лева Тази сума ЮЛ, чийто административен орган се отменя частично, а именно Столична община, следва да бъде осъдено да му заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №Р-ЗДОИ-34/04.04.2024 г. на Гл. архитект на СО, в частта, в която е отказан достъп до обществена информация, съдържаща се в Заповед №СОА18-РД40-90/04.09.2018 г. на Кмета на СО и в документите, касаещи възлагането, изготвянето и приемането на оценка за размера на дължимото парично обезщетение за отчуждаване на имота .

ИЗПРАЩА преписката на Главния архитект на Столична община за ново произнасяне по заявление вх. Рег. № СОА24-ЕВ01-207/22.03.2024 г. на Н. веселинов В. от [населено място], в частта, в която е поискан достъп до обществена информация, съдържаща се в Заповед №СОА18-РД40-90/04.09.2018 г. на Кмета на СО и в документите, касаещи възлагането, изготвянето и приемането на оценка за размера на дължимото парично обезщетение за отчуждаване на имота, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка.

ОТХВЪЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на от Н. В. В. от [населено място] деловодни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат Л. Р. К. от САК сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие по настоящото административно дело №3973/2024 г. по описа на АССГ с оспорващия от Н. В. В. от [населено място]. Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

